

Dile gelince: Çocuklar, yabancı özel adlarla, yabancı sözcüklerle, benzetme ve iğretilemelerle dolu anlatımdan hoşlanmazlar. Ömer Seyfettin'in *Ant*, *Falaka* gibi öykülerinin belli bir düzeydeki çocuklar arasında elli yılı aşkın bir süreden beri sevilerek okunmasının nedenlerinden biri bu dil özelliğidir. Çocuk yapıtlarında bileşik, karmaşık tümceli bir anlatımdan kaçınmak gerekir. Çocuk yazınında az sözcüklü kısa, yalın tümceler kullanılmalıdır. Yine paragraflar da az tümceli olmalı, kişiler sık sık konuşturulmalıdır.

İç ve dış bağlantısı

Çocuk yazını, bugün özellikle batıda dış görünüş ve resimle özdeşleşmiş durumdadır. Bizde de son yıllarda bu özellik kavranmış gibi görünüyor. Ancak, bizdeki çocuk kitaplarındaki resimlerden kimileri batı kitaplarından aktarılmış durumdadır, ya da bu yabancı resimler örnek tutularak çizilmektedir. Bu yüzden bu tür resimlerde yöresel özellikleri bulmak olanağı yoktur. Bu tür resimler baskı tekniği yönünden kusursuz da olsa çocuklara bir şey kazandırmamakta ya da ilgiyi çekmemektedir.

Çizgi roman türünden kimi yapıtlarda resimlerin son derece kötü basıldığını da görmekteyiz. Çizgi romanlar iyi hazırlanmışsa, çocukların okuma isteklerinin artması, daha güç yapıtları okumaya hazır duruma gelmeleri için geçecek süreçte yararlı olabilirler, ama yaşam boyu sürecek bir okuma için bu tür yapıtlar yararlı değil, zararlı olur. Bu yapıtlardaki yazının azlığı okuma hızının gelişmesini önler, resimler düşünmeyi engeller. Bu tür yapıtların yazıları karışık, resimleri kötü ise, çocuklarda beğeni duygusunun yok olmasına, gözün bozulmasına da yol açabilir.

Bugün kimi ülkelerde çocuk yapıtlarını resimleme alanında uzmanlık kazanmış çizerler vardır. Bunlar çalışmalarında yapıtın içeriği ile resim arasında tam bir uyum sağlamaya dikkat ederler. Resimleri ayrıntılı çizgilerden temizleyip yalın çizgilerle maksadı anlatırlar, çocukların yadırgayacakları, onların gözlerini yoracak renklerden sakınırlar. Bugün kimi yazarlar da yapıtlarının resimlerini kendileri çizmektedirler. Bunun nedeni de, yukarıda değindiğimiz gibi, yapıtın içeriğini resimde gereği gibi yansıtmaktır. Bunu en iyi başaracak da yazarın kendisi olabilir. Bu açıklamalardan şu sonucu çıkarabiliriz: Resim, çocuk kitabında vazgeçilmez bir öğedir ama, içerikle sıkı sıkıya ilgili olmalıdır. Bu nitelikte olmayan resimler ne denli güzel olurlarsa olsunlar çocuk kitabına değer katmazlar.

Çocuk kitabı için yalnız resim de yeterli değildir. Resmin yanı sıra sayfa düzeni, kapak vb. de önemlidir. Burada şu noktayı da vurgulayarak belirtmeliyiz: Bütün bunlar çocukların ruhsal özelliklerine göre düzenlenmişse, onların bekledikleri sıcaklıkta değilse tüm emek, yapılan harcamalar